

ÖMRÜ DƏ HEYKƏLLƏŞƏN SƏNƏTKAR

HAZIRLADI

Tərənə Məhərrəmovə
taranamaharramova@kaspi.az

Cəlal Qaryağdı qəlbinin istisi, əlinin ustalığı, beyninin qeyri-adi fantaziya və düşüncəsi ilə yaratdığı əsərlərlə sənətkar adını Azərbaycanın incəsənət tarixinə əbədi yazdırıb. Tələbələri onu ustad müəllim, korifey sənətkar kimi xatırlayırlar.

O Azərbaycan monumental-dekorativ, heykəltərəşlığının ən görkəmli nümayəndələrindəndir. Heykəltərəşlığın müxtəlif janrlarında əsərlər yaradıb. Tək Bakının deyil, Azərbaycanın regionlarını da bəzəyən heykəllərin, müxtəlif barelyeflərin, qəbirüstü abidələrin müəllifidir. Sovet İttifaqı qəhrəmanlarının büst və barelyeflərini hazırlayıb. Bir çox muzeylərin yaradılmasında fəal iştirak edib. Mirzə Ələkbər Sabirin, Nəriman Nərimanovun özəmətli heykəlləri, Qara Qarayevin, Fikrət Əmirovun, Bülbülün, Niyazinin, Cahangir Cahangirovun büstləri, Səməd Vurğunun qəbirüstü abidəsi və Qazaxdakı heykəli, Yusif Məmmədəliyevin Ordubaddakı abidəsi monumental kimi əsərlər görkəmli heykəltərəşə məxsusdur. Qəlbinin istisi, əlinin ustalığı, beyninin qeyri-adi fantaziya və düşüncəsi ilə yaratdığı, dərin ifadəliliyi və dinamikliyi ilə fərqlənən, orijinal kompozisiyaya malik əsərlərlə sənətkar adını Azərbaycanın incəsənət tarixinə əbədi yazdırıb.

Yadımdadır, ölümündən bir neçə ay əvvəl emalatxanasında onunla görüşüb müsahibə etmişdim. Təəssüflə qocaldığını, daha əvvəlki kimi gücünün olmadığını demişdi: "Amma sevinirəm ki, elə təkcə paytaxtda Nəriman Nərimanovun, Sabirin, Molla Pənah Vaqifin, Lənkəranda Həzi Aslanovun heykəllərini, Xan qızı Natəvanın büstünü görənələr "bu, Cəlalın işləridir" deyəcəklər. Bu, mənə bəsdir. Demək, ömrü boşuna yaşamadım", - deyən titrək səsi indi də qulağımdadır.

Cəlal Qaryağdının musiqi konservatoriyası olan Şuşada

doğulması, görkəmli xanəndə Cabbar Qaryağdıoğlunun nəslindən olması da onun istedadının yoğurulmasında rol oynamışdı.

İyulun 15-i Xalq rəssamı Cəlal Qaryağdının doğum günüdür. Həmkarları onu "Cəlal müəllim həyatımızda böyük rol oynadı", - deyər rəhmətlə anırlar.

"YALAN DANIŞIRSAN, BİR DƏ GƏLMƏ..."

"Cəlal müəllim rəssamlıqda mənim ilk müəllimim olub. O, mənə sənətin əlifbasını öyrədib", - deyər Rəssamlar İttifaqının katibi Ağəli İbrahimov xatırlayır: "Uşaq vaxtı yaxşı səsım vardı, həm də tar çalardım. Atam mənim musiqi məktəbinə daxil olmağımı istəyirdi. Amma mən "rəssam olmaq istəyirəm" deyincə o, təəccübləndi. Qohumumuz məni Cəlal Qaryağdının yanına apardı. Onun "alman kilsəsi"ndə emalatxanası vardı. Cəlal müəllim mənə rəssamlığın əlifbasından məsləhətlər verdi. Mən də maraqlanmağa başladım. İşlərimi gətirib göstərəndə "Bu nə işlərdir gətirmisən? Bu, özgə adamların işləridir. Yalan danışsan, bir də gəlmə" - deyər hirsələndi. "Cəlal müəllim, öz işimdir. Yaradıcı bir şey eləməyə çalışmışam", - deyər ustadı inandırmağa çalışdım. "Doğrudan sənindir?", - deyər yumşaldı və yenidən tövsiyələrini verdi. Onunla ilk tanışlığımız belə

"Cəlal müəllimin həm heykəl yaratmaqda, həm rəsm çəkməkdə möhtəşəm əli vardı. Adi çubuğu da yerə basdıranda o, ağac halına düşürdü."

başladı. Beləcə, Cəlal müəllim həyatımda böyük rol oynadı".

A.İbrahimov deyir ki, Cəlal Qaryağdı Rəssamlıq Akademiyasını bitirməmişdi, amma anadangəlmə müəllim idi: "Hamı ona hörmət edirdi. Onda anadangəlmə istedad vardı. O, korifey sənətkar idi. İndi sənətə belə vurğun rəssamlar yoxdur. Bəlkə 100 ildən sonra da belə sənətkarlar doğulmayacaq".

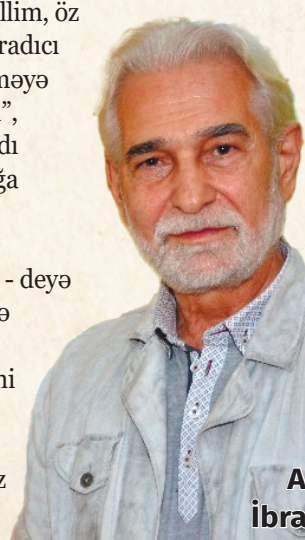
"NƏVƏMƏ ONUN ADINI VERDİM"

Heykəltərəş Xanlar Əhmədov: "Cəlal müəllim mənə Əzim Əzimzadə adına Rəssamlıq məktəbində oxuyanda dərs demişdi. Həyat belə gətirdi ki, bizim emalatxanamız da qonşu oldu. Yaş fərqi çox olsa da, dostluq edirdik. Tez-tez bir-birimizin emalatxanasına gedib gəlirdik. Cəlal müəllimin həm heykəl yaratmaqda, həm rəsm çəkməkdə möhtəşəm əli vardı. Adi çubuğu da yerə basdıranda o ağac halına düşürdü. Bir dəfə yazıçı İsi Məlikzadənin qəbirüstü abidəsini hazırlayırdım. Bir detal çatmırdı, əsər heç cür alınmırdı. Aqşamüstü qapı döyüldü, açanda Cəlal müəllimi gördüm. "Bu vaxt burada neynirsən", - deyər soruşanda dedim ki, işləyirəm, amma nədənsə alınmır. Heykələ baxan kimi "İsi deyil", - soruşdu. Sonra barmağı ilə bir xətt qoydu. Elə bil İsi müəllim gəlib gözümlərin önündə dayandı - heykəl hazır oldu. Çox istedadlı adam idi. Bir gün

emalatxanaya gələndə tütəkdə gözəl bir çoban havasının ifa olunduğunu eşitdim. Tez radionu açdım, dalğaları axtardım. Musiqi heç yerdən eşidilmədi. Hasarın o başına keçəndə Cəlal müəllimin tütək çaldığını gördüm. Elə mahir tütək çalır ki, heyran oldum". X.Əhmədov müəllimi ilə bağlı yaddaşında ən yaxşı xatirələrin qaldığını deyir. X.Əhmədov deyir ki, Cəlal Qaryağdının Lenin heykəlini Hökumət Evinin qarşısından götürəndən bu ona pis təsir edib: "O abidə demək olar ki, SSRİ-də Leninə həsr olunan ən yaxşı əsərlərdən idi. Həmin heykəli sonra heykəltərəşliq kombinatında yerdə gördüm. Heykəlin necə "traktovka" olmasına yaxından baxdım". X.Əhmədov müəllimini qayğıkeş və səmimi insan kimi xatırlayır: "O, gözəl müəllim idi. Bir dəfə Sabirin Bakıdakı heykəlini işləyirdi. "Heç olmasa, ayaqqabılarında mənə kömək edin, vaxt azalıb, çatdırmıram", - deyər bizi çağırdı. Bizim kursdan bir-iki nəfər o heykəldə çalışdıq. Əslində biz o prosesdə heykəlin nə olduğunu öyrənirdik". X.Əhmədov deyir ki, nəvəsinə müəlliminin şərafinə Cəlal adını verib.

"ONUN SƏNƏTİ QARŞISINDA BAŞ ƏYMİŞƏM"

Azərbaycan Rəssamlar İttifaqında çalışan Ofeliya Mirzəzadə "Cəlal Qaryağdı ilə ailəvi dost olmuşuq", - deyər xatırlayır: "Onun həyat yoldaşı Fırəngiz xanımla bir yerdə oxumuşam. Onlar həmişə bizim evimizə gələrdi. Cəlal müəllim həm gözəl insan, həm də böyük sənətkar idi. Mən həmişə onun sənəti qarşısında baş əymişəm".

Ağəli İbrahimov

Xanlar Əhmədov